

CUVINTE ROMÂNEȘTI SANSCRITE

Dr. Napoleon Savescu

Se prezintă cuvinte românești sanscrite, de 2500-3000 de ani vechime, publicate de francezul Burnouf Emil, în 1926. Putem remarca faptul că din 418 cuvinte sanscrite, din India, 201 au un etimon latin, fără romani prin preajmă. Putem constata că din 418 cuvinte românești prezente în sanscrită, 82 sunt atribuite slavonei bisericești, cu 1800 de ani înainte de inventarea acesteia, în 854, de către călugării Chiril și Mefodiu. Din 418 cuvinte 53 au etimoane bulgărești, 11 sunt sârbo-croate și 1 polonez, în total 65, fără bulgari, sârbo-croați sau polonezi, prin preajmă.

Cuvânt românesc contemporan - cuvânt românesc sanscrit include 412 cuvinte sanscrite, printre care: acu–acu; adesea–adesa; arde–ardami; cameră–camera; dinte–denta; gingie–gingina; gură–gora; lup–lup; luptă–lupta; om–om; prânz–prâns; rumân–ramana; secătură–sacătura; secure–sacura; stup–stupa; șeaua–șâeua; țară–țară; urs–urs; vale–vale; stână–stâna; gard–cardis; tobă–tobă; uriaș–urias; nevestă–navasti; odor–odor; ortac–ortac ș.m.a.

Conform lui Augustin Deac (I, p. 378-79) există aproximativ 500 de cuvinte, pe care savanții le-au reconstituit ca cea mai veche limbă europeană, vorbită și scrisă cu cel puțin 1000 de ani mai înainte de Imperiul Roman???

Vi se pare normal că nici după aproape 80 de ani nu ați aflat la școală că dintre cuvintele culese de savantul francez Burnouf Emil din sanscrită, peste 400 sunt românești, după Marin Bărbulescu-Dacul???

Este important să vedem ce etimoane au fost date acestor cuvinte, pentru a ști cui puteau fi ele atribuite și cum arăta limba rumână, în urmă cu 3000 de ani, din punctul de vedere al documentelor scrise.

Un academician lingvist are astăzi tot mai puține argumente ca să mai susțină că limba ancestrală a rumânilor se trage de la Imperiul Roman, când ea nu are niciun cuvânt creat numai de acesta, niciun termen specific, administrației, armatei sau societății romane, din timpul

imperului, dar are toate cuvintele noastre latine, însumând doar 25 % din întreg vocabularul românesc, prezente în totalitate în India, unde romanii nu au ajuns niciodată, însă geții au ajuns cu certitudine sub Alexandru Macedon, pe lângă indigeții și masageții de dinaintea lui.

Fără nicio dovadă, fără nicio argumentație, originea limbii neamului românesc este pusă de autoritățile de la noi pe seama oricui, pe seama tuturor străinilor, numai pe seama noastră nu, a celor care o vorbim, a celor nativi în acest teritoriu al României. Nimeni nu poate ghici vreun rost educativ, pozitiv, acestei atitudini „*academice*”, în Statul România. Persistența în contemporaneitate a limbii geto-dacilor este negată, fără niciun temei, deși vedem că toate cele 1120 de cuvinte comune cu romanii le găsim în limba geților ce au intrat în India, pe lângă cele alte 900 de cuvinte getice și numai getice, regăsite de ligviștii noștri și pe teritoriul din jurul României, pe care ei le-au făcut cadou ungurilor, albanezilor, neo-grecilor, turcilor și sârbo-croaților, inclusiv bulgarilor, socotind că slavona este o limbă slavă, deși ea nu are nicio urmă de sorginte Peribaltică, locul oficial de origine al slavilor și migrației slave. Lexemele românești în limba contemporană a urmașilor geților în Punjabi, arată reaua intenție sau prostia, în acest sens, a unor domni ca Cihac, Titkin, Phillippide, Șeineanu și alții, care s-au străduit din răspuțeri să dovedească faptul că românii nu au produs niciodată nimic, nici măcar cuvintele cu care ei vorbesc.

Tot ce ai produs cândva ai numit în limba neamului tău. Nu ai cuvinte, nu exiști și nici nu ai existat vreodată. Românii nu numai că există, dar sunt singurii, care nu au venit din altă parte de 42000 de ani.

Deosebirea majoră între noi și restul Europei constă în faptul că noi eram agricultorii sedentari de milenii, în timp ce ceilalți erau triburi de nomazi și în faptul că noi avem un sistem de compunere sonoră a noțiunilor prin morfeme stem, inițiat de onomatopee, pe când ceilalți nu au un asemenea sistem, ci au doar etimoane străine și constată la ei exclusiv caracterul haotic, principiul arbitrariului, întâmplării, semnului lingvistic, formulat de francezul Ferdinand de Saussure.

Astăzi constatăm că jumătatea sudică a Europei vorbește latinește

și cea nordică vorbește o germano-slavă. În perioadele glaciare, nordul nu era locuit, motiv pentru care exista o singură limbă ce le îmbina pe cele două. Singura limbă europeană ce le îmbină în egală măsură pe cele două este cea a rumânilor. În urmă cu 300 de ani, englezii, care au ocupat India, au constatat acolo o limbă, care îmbină latina cu germano-slava, pe care au numit-o indo-europeană, creând astfel confuzia că ele s-ar trage din Asia, din India. Dacă englezii ar fi ocupat teritoriul României, ar fi constatat că această „*indo-europeană*” este rumâna. Savanții au reconstituit aproximativ 500 de cuvinte latine și slavo-germane, din această indo-europeană sanscrită vedică și iraniană, în ciuda faptului că nici Imperiul Roman, nici „*Imperiul Slav*”, nu au ajuns niciodată în India, spre deosebire de Neamul Românesc al indi-geților, masa-geților și al geților macedo-rumâni ai lui Alexandru Macedon, atestați acolo de documentele istoriei în urmă cu 3000 de ani.

RIG VEDA (regele, care vede) *sama veda, atharua veda, aranyakas, upanișadele*. Cuvântul „*vede*”, în sanscrită, înseamnă „*a cunoaște*”, „*a vedea*”, cuvinte asemănătoare cu acelea din limba română.

În familie era dominant TATA, numit în sanscrită PITAR (cel ce aduce „*PITA*” în casă), în latină PATER și MAMA sau MATAR și în latină MATER.

Cuvântul „*OM*” nu a putut fi tradus din sanscrită, cuvânt neînțeles în toată lumea, dar în templele hinduse se pronunță cu mult respect și simbolizează legătura dintre ființa supremă și materie. Cuvântul DEVA ori DAVA (ZEU) era al strămoșilor noștri. SUCIDAVA (orașul zeilor); MOLDAVA (ținutul zeului MOL); cuvântul IAMA, este domnul și judecătorul morților în religia vedică.

Cu 4000 de ani în urmă cuvintele „*valac*” și „*dac*” se remarcă ca aparținând națiunii române. Se remarcă faptul că alături de zeitatea „*Valac-Hilya*” este la mare preț în mitologia vedică zeul „*Daksa*” de unde vine și etimologia termenului „*dac*”, considerat un zeu creator „*strămoșul primordial al tuturor înțelor lumii*”. Sub denumirea de Valac erau acei nobili Arya (de unde se deduce logic și evident și etimologia termenului de arieni), care au devenit clasa conducătoare în estul Indiei.

Adevărul despre limba română și regala ei origine:

1. Universitatea din Cambridge:

– În mileniul V î.Hr. spațiul carpatic getic era singurul locuit în Europa;

– Spațiul carpatic, getic, valah a reprezentat în antichitate OFFICINA GENTIUM, a alimentat cu populație și civilizație India, Persia, Grecia, Italia, Germania, Franța și așa-zisul spațiu slav;

– VEDELE (RIG VEDA) cele mai vechi monumente literare ale umanității au fost create în centrul Europei. Fostul Prim-Ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru a scris că: „*Vedele sunt opera arienilor care au invadat bogatul pământ al Indiei*”.

2. Universitatea din Cambridge (1922, The Cambridge History of India): „*Faza primară a Culturii Vedice s-a desfășurat în Carpați, cel*

mai probabil, inițial în Haar-Deal” (ardeal).

3. Marc Pagel (profesor, șef al laboratorului de bio informatică la Universitatea Reading, Anglia): „Acum 10000 de ani în spațiul carpatic a existat o cultură, un popor care vorbea o limbă unică și precursora a sanscritei și latinei”.

4. Alfred Hofmann 1820 – în Istoria Pământului: „Într-adevăr nicăieri nu vei putea găsi o putere de înțelegere mai rapidă, o minte mai deschisă, un spirit mai ager, însoțit de mlădierile purtării, așa cum o află la cel din urmă român. Acest popor ridicat prin instrucție ar fi apt să se găsească în fruntea culturii spirituale a Umanității. Și ca o complectare, limba sa este atât de bogată și armonioasă, că s-ar potrivi celui mai cult popor de pe Pământ. România nu este buricul Pământului, ci Axa Universului”.

5. Emmanuel de Martone (profesor la Sorbona, 1928, în interviul dat lui Virgil Oghină): „Nu pot să înțeleg la români mania lor de a se lăuda că sunt urmași ai coloniștilor romani, știindu-se foarte bine că în Dacia nu au venit romani, nici măcar italici, ci legiuni de mercenari recrutați din toate provinciile estice ale imperiului, chiar și administrația introdusă de cuceritori avea aceeași obârșie. Voi, românii, sunteți daci și pe aceștia ar trebui să-i cunoască românii mai bine și să se laude cu ei, pentru că acest popor a avut o cultură spirituală și morală înaltă”.

6. Harald Haarman (specialist în istoria culturii): „Cea mai veche scriere din lume este cea de la Tărtăria (înaintea celei sumeriene), iar civilizația danubiană este prima mare civilizație din istorie”.

7. Miceal Ledwith (Consilier al Papei Ioan Paul al II-lea): „Chiar dacă se știe că latina e limba oficială a Bisericii Catolice, precum și limba Imperiului Roman, iar limba română este o limbă latină, mai puțină lume cunoaște că limba română sau precursora sa, vine din locul din care se trage limba latină, și nu invers! Cu alte cuvinte, nu limba română este o limbă latină, ci mai degrabă limba latină este o limbă română. Așadar, vreau să-i salut pe oamenii din Munții Bucegi, din Brașov, din București. Voi sunteți cei care ați oferit un vehicul minunat lumii occidentale”.

8. Marco Merlini, arheolog italian (n. 1953), spunea referitor la plăcuțele de la Tărtăria: „*Oasele ca și plăcuțele sunt foarte vechi. Acum este o certitudine. Este rândul nostru să gândim că scrierea a început în Europa cu 2000 de ani înaintea scrierii sumeriene. În România avem o comoară imensă, dar ea nu aparține numai României, ci întregii Europe*”.

9. Daniel Ruzo (1968): „*Am cercetat munții din cinci continente, dar în Carpați am găsit monumente unice, dovedind că în aceste locuri a existat o civilizație măreață, constituind centrul celei mai vechi civilizații cunoscute astăzi*”.

10. Carlo Troya (1784-1858, istoric italian): „*Nici un popor din cele pe care grecii le numeau barbare nu au o istorie mai veche și mai certă ca a geților sau goșilor. Scopul lucrării mele „Istorie Getică sau Gotică” se împarte în două părți și una din ele arată că geții lui Zamolxe și ai lui Decebal au fost strămoșii goșilor lui Teodoric din neamul Amalilor*”.

11. Clemance Royer (în Buletin de la Societe d'Antropologie, Paris, 1879): „*... celții, germanii și latinii vin din estul Europei... iar tradițiile arienilor istorici din Asia îi arată venind din Occident... noi trebuie să le căutam leagănul comun la Dunarea de Jos, în această Tracie pelasgică, a cărei limbă o ignorăm*”.

12. Jean Laumonier (în cartea „*La nationalite francaise*”, Paris, 1892): „*Românul sau dacul modern este adevăratul celt al Europei Răsăritene*”.

13. Andre le Fevre (în lucrarea „*Les races et les langues*”, Paris 1893): „*Celții bruni cărora etnografia le relevă urma din Dacia pâna în Armric (Bretania) și Irlanda, galii blonzi... populații care vorbeau dialecte indo-europene*”.

14. William Ryan și Walter Pitman (geologi, 1995): „*Locul descris de Vechiul Testament ca fiind inundat de potop este cel al Mării Negre*”.

15. Cavasius (De la *Administracione Regni Transilvaniae*): „*În Italia, Spania și Galia, poporul se slujea de un idiom de formație mai veche sub numele de lingua rumânească, ca pe timpul lui Cicero*”.

16. G. Devoto, G. Wilkie, W. Schiller: „*Barbarii n-au fost numai descoperitorii filosofiei, ci și descoperitorii tehnicii, științei și artei...*”

Trebuie să merg mai departe și să arăt lămurit că filozofia greacă a furat din filozofia barbară. Cei mai mulți și-au făcut ucenicia printre barbari. Pe Platon îl găsim că laudă pe barbari și amintește că atât el cât și Pitagora au învățat cele mai multe și mai frumoase învățături trăind printre barbari”.

17. Platon (427 – 347 î.H.), elev a lui Socrate și profesor al lui Aristotel, surprinde în dialogul „*CARMIDES*” o discuție între Socrate și Carmides, în care profesorul îi spune lui Carmides ce l-a învățat un medic trac când a fost la oaste: „*Zamolxe, regele nostru, care este un zeu, ne spune că după cum nu trebuie a încerca să îngrijim ochii fără să ținem seama de cap, nici capul nu poate fi îngrijit, neținându-se seama de corp. Tot astfel trebuie să-i dăm îngrijire trupului dimpreună cu sufletul, și iată pentru ce medicii greci nu se pricep la cele mai multe boli. Pentru că ei nu cunosc întregul, pe care îl au de îngrijit. Dacă acest întreg este bolnav, partea nu poate fi sănătoasă căci, toate lucrurile bune și rele pentru corp și pentru om în întregul său, vin de la suflet și de acolo curg ca dintr-un izvor, ca de la cap la ochi. Trebuie, deci, mai ales și în primul rând, să tămăduim izvorul răului pentru ca să se poată bucura de sănătate capul și tot restul trupului. Prietene, sufletul se vindecă prin descântece. Aceste descântece sunt vorbele frumoase, care fac să se nască în suflete ÎNȚELEPCIUNEA*”. Uimitoare aceasta viziune asupra medicinei lui Zamolxe acum mai bine de 2400 de ani!

18. Pitagora (580 î.H – 495 î.H), face zece referiri la valorile superioare ale geților. În „*Legea 1143*” el spune: „*Călătorește la geți nu ca să le dai legi, ci să tragi învățăminte de la ei. La geți toate pamânturile sunt fără margini, toate pamânturile sunt comune*”.

19. Homer: „*Dintre toate popoarele geții (dacii) sunt cei mai înțelepți*”.

20. Paul Mac Kendrick: „*Burebista și Decebal au creat în Dacia o cultură, pe care numai cei cu vederi înguste ar putea-o califica drept barbară*”. „*Românii sunt membri ai unuia din cele mai remarcabile state creatoare ale antichității.*” „*Sus în Maramureș există un loc marcat drept centrul bătrânului continent*” (Europa de la Atlantic la Urali).

21. Jakob Grimm (Istoria limbii germane, 1785-1863): „*Denumirile dacice de plante, păstrate la Dioscoride (medic grec din perioada împăraților Claudius și Nero) pot fi găsite și în fondul limbii germane*”.

22. Cronicile spaniolilor 25 (pag.179): „*Daco-Geții sunt considerați fondatorii spaniolilor*”.

23. Carol Lundius (Cronica ducilor de Normandia): „*Daco-Geții sunt considerați fondatorii popoarelor nordice*”.

24. Leibnitz (Collectanea Etymologica): „*Daco-Geții sunt considerați fondatorii teutonilor prin saxoni și frizieni, ai olandezilor (daci) și ai anglilor*”.

25. Ludwig Schlozer (Russische Annalen-sec XVIII): „*Acești volohi nu sunt nici romani, nici bulgari, nici wolsche, ci VLAHI (RUMUNI), urmași ai mării și străvechii seminții de popoare a tracilor, dacilor și geților, care și acum își au limba lor proprie și cu toate asupririle, locuiesc în Valachia, Moldova, Transilvania și Ungaria în număr de milioane*”.

26. Michelet, Paris 1859, către trimisul lui Cuza: „*Nu invidiați vechile popoare, ci priviți pe al vostru. Cu cât veți săpa mai adânc, cu atât veți vedea fășnind viața*”.

27. Andre Armad: „*Într-adevăr acesta este unul din cele mai vechi popoare din Europa... fie că este vorba de traci, de geți sau de daci. Locuitorii au rămas aceiași din epoca neolitică – era pietrei șlefuite – până în zilele noastre, susținând astfel printr-un exemplu, poate unic în istoria lumii continuitatea unui neam*”.

28. D'Hauterive (Memoriu asupra vechii și actualei stări a Moldovei, 1902): „*Limba latinească în adevăr se trage din acest grai (primordial), iar celelalte limbi, mai ales româna sunt acest grai. LATINEASCA este departe de a fi trunchiul limbilor care se vorbesc astăzi (așa zisele limbi latine), așa zice că ea latina, este cea mai nouă dintre toate*”.

29. Huszti Andras: „*Urmașii geto-dacilor trăiesc și astăzi și locuiesc acolo unde au locuit părinții lor, vorbesc în limba, în care glăsuiau mai demult părinții lor*”.

30. Bocignolli (1524): „*Rumunii, despre care am spus că sunt daci*”.

31. L.A. Gebhardi: *„Geții vorbeau aceeași limbă ca dacii și aveau aceleași obiceiuri. Grecii dădeau atât geților din Bulgaria, cât și dacilor din Moldova, Valahia, Transilvania și Ungaria același nume și credeau că și geții și dacii provin de la traci”*.

32. Martin Hochmeister (Siebenburgische Provinzial Blatter, 1808): *„În cele mai vechi timpuri cunoscute, în Transilvania și în țările învecinate locuiau dacii, care mai erau numiți și geți și de la ei a primit actuala Transilvanie împreună cu Moldova, Muntenia și regiunile învecinate din Ungaria numele de Dacia”*.

33. Abdolonyme Ubicini (Les origines de l'histoire roumaine, Paris, 1866): *„Dacii sunt primii strămoși ai rumunilor de azi. Din punct de vedere etnografic dacii par să se confunde cu geții, aceeași origine, aceeași limbă. Asupra acestui punct de vedere toate mărturiile din vechime concordă”*.

34. Louis de la Valle Pousin: *„Locuitorii de la nordul Dunării de Jos pot fi considerați strămoșii Omenirii”*.

35. Gordon W. Childe: *„Locurile primare ale dacilor trebuie căutate pe teritoriul României. Într-adevăr, localizarea centrului principal de formare și extensiune a indo-europenilor trebuie să fie plasată la nordul și la sudul Dunării de Jos”*.

36. Eugene Pittard: *„Strămoșii etnici ai Românilor urcă neîndoiește până în primele vârste ale Umanității, civilizația neolitică reprezintă doar un capitol recent din istoria țării”*.

37. Daniel Ruzzo – arheolog sud-american: *„Carpații sunt într-o regiune a lumii, în care se situa centrul european al celei mai vechi culturi cunoscute până în ziua de astăzi”*.

38. William Schiller – arheolog american: *„Civilizația s-a născut acolo unde trăiește astăzi poporul român, răspândindu-se apoi spre răsărit și apus”*.

39. John Mandis: *„Cele mai vechi descoperiri ale unor semne de scriere au fost făcute la Turdaș și Tărtăria”*.

40. Olof Ekstrom: *„Limba română este o limbă-cheie, care a influențat în mare parte limbile Europei”*.

41. Cavasius (De la *Administratio Regni Transilvaniae*): „În Italia, Spania și Galia, poporul se slujea de un idiom de formație mai veche sub numele de lingua rumânească, ca pe timpul lui Cicero”.

42. Bonfini: „Limba românilor nu a putut fi extirpată deși sunt așezați în mijlocul atâtor neamuri de barbari și așa se luptă să nu o părăsească în ruptul capului, încât nu s-ar lupta pentru o viață cât pentru o limbă”.

43. Împăratul Iosif al II-lea: „Acești bieți supuși rumuni, care sunt fără îndoială cei mai vechi și mai numeroși în Transilvania, sunt atât de de chinuiți și încercați de nedreptăți de oricine, fie ei unguri sau sași, că soarta lor, dacă o cercetezi este într-adevar de plâns...”

44. Clement Alexandrinul (Stromatele): „În sfârșit o altă greutate de interpretare cu această metodă a unor învățături din Scriptură constă în aceea că nu le avem și în limba, în care au fost scrise întâia oară... Apoi limba e păstrată și de popor, nu numai de învățați, pe când înțelesul și textele le păstrează numai învățații și tocmai de aceea putem să concepem ușor că aceștia au putut să falsifice înțelesul textelor vreunei cărți foarte rare, pe care o aveau în stăpânire”.

45. Dionisie Periegetul (138 d.Hr.): „În ceea ce urmează voi scrie despre cea mai mare țară, care se întinde din Asia Mică până în Iberia și din nordul Africii până în SCANDIA, țara imensă a dacilor”.

48. Marija Gimbutas – Profesor la Universitatea California din L.A.- Civilizație și Cultură: „România este vatra a ceea ce am numit *Vechea Europă*, o entitate culturală cuprinsă între 6500-3500 î.Hr., axată pe o societate matriarhală, teocrată, pașnică, iubitoare și creatoare de artă, care a precedat societățile indo-europenizate, patriarhale, de luptători din epoca bronzului și epoca fierului. A devenit, de asemenea, evident că această străveche civilizație europeană precede cu câteva milenii pe cea sumeriană”.

A fost o perioadă de reală armonie în deplin acord cu energiile creatoare ale naturii.